

PRENUMERATA:
Miesięcznie we Lwowie
8 zł. 30 gr., kwartalnie
9 zł. 40 gr., z dostawą
do domu i w całej Pol-
sce z przesyłką pocztą
10 zł. 60 gr., kwartalnie
10 zł. 20 gr., zagranicą
miesięcznie 5 zł. 50 gr.,
kwartalnie 15 zł. 50 gr.
Kwartałna cena prenumeraty
„Kurier Lwowski” wraz
z „Ilustracją” wynosi z dostawą
lub przesyłką pocztową
miesięcznie 5 zł., kwart. 14 zł.

CENA NUMERU

15 gr.za dworcach kolejowych
17 gr.

KURIER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz milimetry
Zwyczajny za tekstem 12 gr.
Nadesłane i nekrologia 8 gr.
Na pierwszej kolumnie 60 gr.
Przed kroniką i w rubryce
„Repertuar” 50 gr. Po kro-
nice i komunikatach 42 gr.
Dział ekonomiczny 50 gr.
Drobne ogłoszenia za każdy
wyraz 6 gr. Kupno i sprze-
daż 8 gr. Matrymonialne
12 gr. Poszukujący pracy 4 gr.
Na kolumnie tekstowej paski
inseraty po 42 gr. Wpra-
wodniku informacyjno-rekla-
mowym po 15 gr. (najmniej-
sze 1 zł. 50 gr.). Ogłoszenia
samiejscowe 25% drożej, za-
graniczne o 50% drożej.

Redakcja: ul. Ossolińskich 1. 15. Administracja: ul. Chorażczyzny 1. 26. — Telef.: Redakcja 32-19, red. nocna 29-19, administr. 19. — Konto czekowe P. K. O. 140.561.

Dzisiejszy numer

zawiera:

- Strona 2. Dymisja p. Thugutta (art. wstępny).
Próba złagodzenia okropności przyszłej
wojny.
Z życia literackiego Rumunii. (fejleton).
Strona 3. Lwów w magistrackiej niewoli.
Przeciw podwyżce taryf osobow. na kolejach.
Strona 4. Lwów Kopciuszką.
O wybitnych właściwościach ludzi genialnych
(fejleton).
Strona 5. Kronika.
Ze sądu: Gagatek przed sądem.
Strona 6. Z całej Polski.
Wakacyjne kursy uniwersyteckie.
Strona 7. Czy oczyści kto stosunki w Przemys-
lańskiem?

WYMIANA WIEŹNIÓW POLSKO-LITEWSKICH

Warszawa, 28 maja. (Tel. wł.) (G.) 26. bm. miały się odbyć w Rydze rokowania przedstawicieli: polskiego i litewskiego Czerwonego Krzyża, celem omówienia sprawy wzajemnej wymiany więźniów politycznych. Chodziło o ustalenie, kto z więzionych Polaków na Litwie i odwrotnie — Litwinów w Polsce — będzie zwolniony i w jaki sposób zorganizowany będzie ich powrót do kraju. W ostatniej chwili Litwa zawiadomiła, że nie może przybyć na tę konferencję prędzej, niż w drugiej połowie czerwca.

POWSTANIE W ALBANII.

Belgrad, 28 maja. Z Albanii dochodzą alarmujące wieści o akcji band powstańczych. Z Włoch przybyły wielkie ilości emigrantów. Zwolennicy Chianolii rozpoczęli silną opozycję przeciw rządowi Achmeda bej Zogu. W Tiranie zarządzono powołanie pod broń rocznika 1905. (AW.)

MANICURE! Dla P. T. urzędników i urzędniczek
zł. 1. Fryzjer Legionów 5.
1647

MATRYMONIALNE.

SZYBKO i dobrze wyjść zamąż, lub się ożenić, można tylko przez Korespondencyjne Biuro Kojarzenia Małżeństw Grafologa Kozaka. Warszawa, Poczta Główna, skrzynka Nr. 488. 1622

KUPNO I SPRZEDAŻ.

„ESTA” niezawodna pasta do wygubienia nagniotków (odcisków) na nogach, brodawek na twarzy i rękach, znana od 40 lat, wyrobu aptekarza E. Sokalskiego w Kętsch. Do nabycia w aptekach i droguerjach. 1372

FORTEPIAN krótki, krzyżowy, sprzedam tanio za gotówkę, Kopernika 26. parter oficyny. Skleniarski. 1709

TRAWA ogrodowa na paru morgach, do sprzedania, Lwów ul. Stryjska 1. 2. 1712

SYPIALNIE, jadalnie, salony, pokoje męskie, sofy patentowe do spania: poleca Leon Matwijowski, Lwów, Chorażczyzny 29. 1727

SPRZEDAM realność w Winnikach dom o 5 pokojach, kuchni, sad. Wiadomość Lwów Łazarza 5. p. Płocka. 1717

POSADY I PRACE.

Biuro Niemczynowskiej Lwów plac Akademicki 3. Telefon 1361 poleca Francuski z muzyką, siły nauczycielskie, fanny, pielęgniarki niemowląt, zarządczyni, klucznice, panny służące, kucharki, ogrodników, oficjalistów rolnych, leśnych, służbę wszystkich zawodów. 1718

RÓŻNE.

SUKNIE, szale, abażury, powinszowania itd. malują rysują, kombinują wzory, powiększam portrety nawet z najmniejszej fotografii. Zyblikiewicza 49. II. p. 1721

Dymisja p. Thugutta przyjęta.

Warszawa, 28 maja. (Tel. wł.) (G.) Dzisiejsza konferencja Prezydenta Rzpltej z wicepremierem Thuguttem zakończyła się stwierdzeniem, że p. Thugutt nie odstąpi od decyzji wystąpienia z gabinetu. Po audjencji p. Thugutta udał się do Belwederu premier Grabski i informował prezydenta o sytuacji, jaka się wytworzyła na skutek

utsapienia p. Thugutta. Po powrocie z Belwederu premier Grabski zwołał posiedzenie komitetu politycznego Rady ministrów, na którym rozwiązano sposób prowadzenia agend kwestji mniejszościowych. Wyjaśniło się, że przewodnictwo tej sekcji obejmie po wicepr. Thugucie p. premier Grabski.

Posiedzenie sejmowej komisji wojskowej.

Określenie kompetencji nac. wodza i min. spraw wojskowych.

Warszawa, 28 maja. Sejmowa komisja wojskowa w obecności ministra spraw wojskowych obradowała w dalszym ciągu nad ustawą o organizacji naczelnych władz obrony państwa. Omawiano artykuły dotyczące kompetencji naczelnego wodza i ministra spraw wojskowych. Po referacie p. Dąbrowskiego rozwinęła się dyskusja, w której zabierali głos min. Sikorski, pp. Miedziński, Liebermann, Kościalkowski, Wichliński oraz Jedynak. W głosowaniu przyjęto artykuły, traktujące kompetencje naczelnego wodza i ministra spraw wojskowych w następującym brzmieniu: Naczelny wódz w czasie wojny kieruje operacjami wojennymi i sprawuje dowództwo nad siłami

zbrojnymi państwa, poddani pod jego rozkazy. Ponadto otrzymuje ten zakres władzy, który ustala rozporządzenia Prezydenta Rzpltej, wydawane na podstawie uchwały Rady ministrów. Minister spraw wojskowych jest w czasie pokoju naczelną władzą kierowniczą we wszystkich sprawach wojskowych oraz dowódcą wszystkich sił zbrojnych państwa. W czasie wojny zachowuje dowództwo nad temi siłami zbrojnymi oraz władzę w tym zakresie działania, który nie zostaje przekazany naczelnemu wodzowi. Minister spraw wojskowych wykonywa swe zadanie, wynikające z poprzedniego artykułu przez ministerstwo spr. wojsk. i podległe mu organy. (PAT.)

Ofenzywa niemiecka na korytarz gdański.

Berlin, 28 maja. „Berl. Tagebl.” ogłasza wielki artykuł prof. Delbrücka o niemieckich granicach wschodnich. P. D. na podstawie wielu argumentów z czasów plebiscytowych stara się dowieść, że Niemcom stała się krzywda, ponieważ na terytorjum t. zw. korytarza gdańskiego nie urządzono plebiscytu, w którym — zdaniem p. Delbrücka — przeszło 80% ludności opowiedziało

się za przynależnością do Niemiec, gdyż głosować musieliby także obywatele w. m. Gdańska. Autor artykułu chce rozpocząć w prasie niemieckiej nową kampanję o wschodnie granice Niemiec, głosząc teorię, że Niemcy powinny domagać się także przeprowadzeniu plebiscytu w Alzacji, Lotaryngji oraz na wszystkich innych terenach utraconych na zasadzie Traktatu Wersalskiego. (AW.)

Nominacja Trockiego

przewodniczącym Rady gospodarczej.

Warszawa, 28 maja. (Tel. wł.) (G.) „Trybuna Polska” donosi z Moskwy, że 27 bm. Trocki został mianowany przewodniczącym Rady gospodarstwa krajowego. Stanowisko to zajmował

przed nim Dzierżyński. Nominacja ta wywołała pewną sensację albowiem znane są tendencje Trockiego do kompromisu między komunizmem a kapitalizmem.

Niema jeszcze powodu do obaw o los Amundsena.

Kto zaanektuje biegun?

Waszyngton, 28 maja. Wedle „Unitet Press” w kołach urzędowych rozważana jest sprawa aneksji lądu podbiegunowego w razie ewentualnego dokonania odkrycia przez Amundsena. Wskazują na to, że już Peary zatknął flagę amerykańską na biegunie północnym. W każdym razie sprawę musiałby rozstrzygnąć amerykańsko-norweski sąd rozjemczy tem bardziej, że towarzyszył Amundsena, Elsworth, który w przeważnej części finansował ekspedycję, jest Amerykaninem.

Przedstawiciel „Unitet Press” w Oslo rozmawiał w sprawie ekspedycji Amundsena z szeregami rzeczoznawców m. i. ze Swedrupem, Nan-

senem i Hoolem. Wszyscy są zdania, że niema jeszcze powodu do niepokojów i że na razie ekspedycja ratunkowa amerykańska jest zbyteczna.

Jak donoszą do biura Reutera z Los Angeles do ekspedycji ratunkowej, spieszącej z pomocą Amundsena, zgłosił swój akces Erick Nelson, oficer armji amerykańskiej, znany z lotu dookoła świata.

Wiedeń, 28 maja. „Neue Fr. Presse” donosi z pokładu okrętu „Fram”, że Amundsen miał przed swoim odjazdem oświadczyć, iż lot do bieguna północnego może zabrać mu 14 dni czasu. (PAT.)

—OXO—

ZNAMienne OŚwiadczenie.

Nowy Jork, 28 maja. Rządy Belgji i Włoch oświadczyły, że przystępują do spłaty długów

dopiero po wyrównaniu zobowiązań Francji wobec Ameryki. (AW.)

—OXO—

Dymisja p. Thugutta.

Dymisja wicepremiera gabinetu p. Stanisława Thugutta, jest faktem, który w naszym życiu politycznym ma znaczenie alarmu i apelu. Ustępuje z rządu polityk, który zawsze i wszędzie interes państwa przenosił nad względy partyjne i który wszystko — stanowisko, popularność, zdrowie — poświęcił jak najpiękniej pojętej służbie publicznej. Nikt nie mógł i nie może podejrzewać go o jakiegokolwiek osobiste rachuby.

Thugutt w czasie wojny na ochotnika poszedł na wojnę, narażając życie. W dobie pokoju poczucie obywatelskie kazało przywódcy „Wyzwolenia“ rzucić stanowisko szefa partji i mimo sterczącego zdrowia stanąć na „okopach rządowych“. Brak ściśle określonych kompetencji i opozycja ze strony prawicowo nastrojonych członków gabinetu umniejszały owocność jego pracy. Jednak wiele myśli, które zasiał, dziś kiełkuje. Zarówno obietnice, jak i rezygnacja z tekł, były w tym wypadku czynami, wypływającymi ze sumienia obywatelskiego. Droga między jednym punktem a drugim pokryta była cierniami, ciężkimi, ofiarnych prób i doświadczeń. Imię i autorytet p. Thugutta wychodzą z tych przejść czyste i nieumniejszone.

Nauka, wyciągnięta z tej sprawy, brzmi: minister parlamentarzysta, o ile nie stoi za nim znana polityczna grupa, nie uzyska odpowiedniego wpływu w rządzie, opartym na innej podstawie.

W sejmie zaś bez większości, mającym solidarną prawicę i zdeorganizowaną lewicę, rząd nieparlamentarny przesunąć się musi na prawo, gdy sejm innego gabinetu, poza nominalnie bezpartyjnym wyłonić nie zdoła. Im silniej obrażało się rozbitcie „Wyzwolenia“, im mocniej poczęły się klócić między sobą grupy lewicowe, tem bardziej p. Władysław Grabski punkt ciężkości przesunął na prawo, tem silniej wzrastały apetyty prawicowego obozu.

Lewica jest dziś rozbita i bezsilna. Zda się jednak, że doszła już do dna swej niedoli i że może moment obecny to ponowne wkroczenie na drogę ku szczytowi. W tym celu niezbędnym jest ponowne skonsolidowanie wewnętrzne poszczególnych stronnictw lewicowych i całego obozu demokratycznego jako całości. Wstąpienie Thugutta do rządu było jednym z głównych powodów rozdziewiętowania „Wyzwolenia“. Nieobecność najwybitniejszego przywódcy dotkliwie osłabiła stronnictwo. Zwolennicy jego, między nimi najwybitniejsze siły fachowe, opuścili stronnictwo, założyli odrębny klub pracy.

Z życia literackiego Rumunii.

II.

W nieco łatwiejszym od poezji położeniu znajduje się proza beletrystyczna. Jednak i tu trudności wydawnicze są znaczne. Pokup na książki jest dość mały a wydawcy pod pozorem że dzieła zagranicznych autorów znachodzą łatwiejszy zbył, żądają od literatów przedewszystkiem przekładów, dlatego też literatura przekładów bardzo obfita, wzbogaca się z dniem każdym. Prym w niej wiedzie literatura francuska, ciesząca się wzmożoną popularnością. Obok przekładów niezwykle bogaty jest dział nowelisticzny. Jednak pod wpływem rozkwitu narodowego Nowej Rumunii, wśród walki wpływów francuskich (zwłaszcza Maupassanta i Daudeta) i wpływów rosyjskich (Tolstoj, Turgeniew, Gorki, Dostojewski) wyrabiać się zaczyna swoisty narodowy charakter rumuńskiej literatury. Świadomość odrębności kulturalnej Rumunii staczającej w sobie wyobraźnię, barwność, mistycyzm i bolesną zmysłowość Wschodu z dyscypliną, logiką i wyrębieniem krytycznym Zachodu, odrębność która sprawia, że Rumunia może wnieść ton nowy do dorobku wszechludzkiego, kieruje jednak zwolna literatów rumuńskich na bardziej swoiste tory. W poszukiwaniu za duszą narodową schodzą oni do ludu, który odgrywa pierwszą rolę w dzisiejszej literaturze rumuńskiej.

P. Bratesco-Vornesti uważany jest za najdoskonalszego cynika wsi rumuńskiej, życia patriarchalnego chłopów a zwłaszcza za piewę krajobrazu ojczystego, szerokich stepów, samotności, wichrów przestrzeni, pól kukurudzianych i niezmiernych słonecznych widnokręgów. Obok niego Sadoreano chmurny i namiętny odsłania

Próba złagodzenia okropności przyszłej wojny.

Genewa, 28 maja. Na wczorajszych dwu posiedzeniach zajmowała się komisja wojskowa sprawą wojny chemicznej i bakteriologicznej. — Przewyższała teza polska, że wydanie zakazu wywozu i wwozu środków prowadzenia wojny chemicznej i bakteriologicznej, nie byłoby w stanie rozwiązać sprawy. Ponieważ delegaci na obecnej konferencji nie mają niezbędnych instrukcji w tym kierunku, postanowiono w najbliższym czasie zwołać specjalną konferencję, która zajmie się tą sprawą.

Obecne prace konferencji wojskowej i prawnej poświęcone są w znacznej części zagadnieniu ilości państw, których ratyfikacja konwencji jest niezbędna do wejścia w życie. Sprawa ta napotyka na wiele trudności. Prawdopodobnie ilość państw uznanych ostatecznie za niezbędnych kontrahentów będzie wynosić 20, m. i. znajdzie się — zdale się — i Polska. (PAT.)

—OXO—

Powstanie przeciwangielskie w Mossul.

Konstantynopol, 28 maja. W kołach tureckich twierdzą, że na terytorium Mossulu wybuchło powstanie przeciw Anglii. Władze angielskie wdrożyły bowiem szereg zarządzeń przeciw tej części ludności Mossulu, która podczas pobytu międzynarodowej komisji, wysłanej przez Ligę Narodów, oświadczyła się za przynależnością do

Turcji. W następstwie tego wybuchły zaburzenia przeciw Anglii. Liczne szczyty chwyciły za broń zarówno przeciw królowi Fajsalowi, jak i Anglikom. Na całym północnym terytorium Mossulu mają się rozgrywać walki, ponadto zdarzają się napady na angielskich żołnierzy i urzędników. (PAT.)

—OXO—

Dalsze opróżnianie obszaru Ruhry.

Londyn, 28 maja. Biuro Reutera donosi wedle informacji miarodajnych kół francuskich: Wedle układu, który zawarł Herriot i Theunis z Niemcami, zostanie obszar Ruhry opróżniony dnia 16-go czerwca br. W tymże czasie zostanie wycofane

wojsko okupacyjne z 3 miast: Düsseldorf, Duisburg i z miejscowości Ruhry. Okręg ten nie ma nic wspólnego ze strefą kolońską i zostanie opróżniony, ponieważ Niemcy wypełnili już pewne zobowiązania, wynikające z planu Davesa. (PAT.)

POWITANIE POLSKIEGO MIN. ROLNICTWA W DANII.

Kopenhaga, 28 maja. W środę 27 bm. min. roln. Bording wydał śniadanie na cześć min. Janickiego. W imieniu rządu duńskiego wygłosił przemówienie min. spraw zagran. Moltke, który powitał min. Janickiego, wyrażając radość z powodu jego przybycia do Danji. Z kolei min. stwierdził łączność rolnictwa polskiego i duńskiego oraz dziękował za gościnę z jaką przyjmowano wycieczkę duńską w Polsce. W końcu manifestując przyjaźń

między Polską a Danją min. wniósł toast na cześć Polski. Odpowiedział mu min. Janicki, podkreślając kwitnący stan rolnictwa duskiego, które jest wzorem dla Polski. (PAT.)

ZAOSTRZENIE KONTROLI NA KOLEJACH.

Warszawa, 28 maja. W min. kolei odbyło się pierwsze posiedzenie nowej Rady kolejowej. — Uchwalono m. i. w związku z ostatnimi zamachami na pociągi, zaostrenie kontroli na torach i wzbronienie przekraczania linii kolejowych obcym osobom. (AW.)

Pora jest na ponowną konsolidację, gdy powody sporów przestały istnieć. Sytuacja polityczna domaga się kategorycznie skonsolidowania „Wyzwolenia“ i całego poróżnionego chwilowo obozu lewicowego. Solidarność demokracji, to je-

dyny środek na unicestwienie wpływów reakcji w rządzie obecnym. W niej jedynie tkwi możliwość wywołania krajowi nowego sejmu z demokratyczną większością i opartego na niej rządu. W. J.

nam tragizm wsi, jej zbrodnie, nędze, dziedzictwo ponure chorób i zbroczeń. Przesuwają się obrazy pełne realizmu krwawego i grozy malowane z rozmachem i siłą.

Sielanką natomiast jest życie wiejskie, barwne, antyczne na tle rodzimego krajobrazu, dla pp. Lungeano de Petesti i Sandu-Alcea. Psychiczne życie wieśniaków znachodzi badaczy i wyraziłcieli w pesymistycznym a zwięzłym p. Bramiste oraz w pp. Agazbiceano i J. Rebreano. Bessarabja odżywa się również w działach Leona Donici.

Powieść psychologiczną reprezentuje refleksyjna, nieco chaotyczna powieściopisarka H. Bengesco. Egzotyzm, powieściopisarze: Condisco, podróżnik po Indiach i Japonji, oraz Botez („Dziennik Żegluga“).

III. TEATR.

Życie teatralne w Rumunii jest bardzo żywe, teatry naogół dobre, talentów scenicznych wiele. Rumuni mają prawdziwy temperament teatralny, który artystom rumuńskim pozwala zbierać laury na paryskich scenach. Jednak twórczość dramatyczna ograniczała się do niedawna prawie wyłącznie do tłumaczeń. I tu znowu spotykamy nieustrudzonego apostoła prof. Jorge, który wierząc, że słowo dym a czyn to siła, własnym przekładem zachęcił młodych do próbowania sił w twórczości dramatycznej. Specjalnie pociągały go tematy biblijne i tematy narodowe, najdłużej zatrzymał problem Judasza, stąd zainteresowanie jakie okazał prof. Jorge w czasie pobytu we Lwowie „Judaszem“ Rostworowskiego.

Obok niego Zaharia Barsan autor poetycznej baśni „Czerwone róże“ i Peretz autor licznych sztuk cieszących się uznaniem w Bukareszcie, ostatnia jego sztuka: „Kukułcze piskie“ kreśli tra-

gedzę żołnierza, który po powrocie z frontu zastaje w domu dziecię najezdnika.

Znanym nie tylko w Rumunii ale i we Francji jest poeta Sorbul, autor ballad scenicznych, którego sztuka pt.: „Krwawa Namietność“ wystawiona była w Paryżu w 1923 r.

A. Hertz pisze lekkie, dowcipne komedje, którym nie brak niekiedy głębszego tona. („Pająk“). Historyczny dramat reprezentowany jest przez Davite, współczesny przez K. Teodoriana. Ze skarbcza legend ludowych czerpie Wiktor Eftimin, dyrektor teatru, autor „Czarnego Koguta“, „Perły“, i „Akima“, który wystawiony był w teatrze „Mithurins“ w Paryżu. Autor ten zwalczany zwyciężenie w Rumunii przez swych współzawodników, odznacza się niezwykle bogactwem kolorytu i fantazji. W tragikomedji „Akim“ znachodzimy motyw snany nam z opowiadań o Madeju. Akim żebrak, oszust, zbrodniarz, który z sadystryczną rozkoszą napawa się bolem i nędzą drugich, dochodzi wreszcie do kresu żywota. Lecz próżno wzywa śmierci, bronią jej do niego przystępu zbrodnie, kłamstwa nagromadzone przez długie lata. Nie skona, zanim nie wyzna win swoich. Spowiada się więc Alin tym, wobec których zawinił, winy są coraz cięższe, z wyznaniem odrzywają się kolejno od jabłoni żywota, aż z ostatniem ulatuje życie starca. Autor traktuje temat swój jak farsę dramatyczną, wznoszącą się niekiedy do warości symbolu. Tło ludowe, jednak wpływ rosyjski a mianowicie ideologii Tolstojowskiej i realizmu znaczący, chwilami wydaje się jakoby autor sam, jak „Akim“, lubował się w odkrywaniu najstraszniejszych ran i kalectw duszy i ciała. Dzieło jest nierówne, pełne niekonsekwencji, jednak nosi cechy oryginalnego talentu. (J.)

—OXO—

Już wyszedł z druku

Urzędowy ROZKŁAD JAZDY

P. K. P.
Ważny od 5-go CZERWCA 1925 r.

Cena zł. 3.80 gr.

Do nabycia w księgarniach kolejowych Tow. „RUCH“ we wszystkich księgarniach miejskich oraz w oddziałach biura podróży „ORBIS“ 1720

Lwów w magistrackiej niewoli.

Tylko wprowadzenie wodomierzy może zapewnić mieszkańcom Lwowa wodę przez 24 godzin na dobę.

„Mały dziennik“ w odpowiedzi niewielkiemu dziennikowi, ale opartemu na „wielkich udziałach“ wielmożów miejskich zamieszcza niniejszy artykuł w odpowiedzi z dodatkiem, że przyznaje atakującemu dziennikowi zdolność do wszystkiego.., z wyjątkiem możliwości bronięcia interesów sfer biedniejszych. — jako, że udziałowcy siebie bronić każą.

Redakcja.

„Uderz w stół, a nożyce się odezwą“. W odpowiedzi na mój artykuł informujący publiczność **prawdziwie** o przyczynie zamykania wodociągów lwowskich przez 16 godzin na dobę, odezwały się wreszcie sfery magistrackie, ale rozzuchwalone potulnością publiczności, odezwały się.. **nieprawdziwie**. Obietnica, że załączenie nowego wodociągu ze Szkła do Dobrostan umożliwi otwarcie wodociągu na całą dobę **mija się z prawdą**.

„Wiek Nowy“, zdając sprawę z posiedzenia Miejskiej Rady Zdrowia, na której zapadła uchwała domagająca się wodomierzy (przewodniczący wicepr. Schleicher), podaje, że wodociągi dobrostańskie dostarczają dziennie 19.500 m. kub., tj. 19.500.000 litrów wody na dobę. Ponieważ we Lwowie, liczącym obecnie 236.000 mieszkańców — po potrąceniu domów, które nie są załączone do sieci wodociągowej — otrzymuje wodę nie więcej, niż 220.000 mieszkańców, przeto na głowę wypada 88 l. na dobę.

Jest rzeczą uznaną i udowodnioną, że **50 litrów na dobę i mieszkańca kryje bardzo obficie gospodarcze potrzeby domowe**, więc konsumpcję, gotowanie, pranie i kąpiel — i to w miastach zachodnio-europejsk., gdzie ludzie dbają o czystość i kąpią się rzeczywiście. Wiedeńczykowi wystarczy — jak zdołałem sprawdzić — 43 litrów na dobę.

Brak wody we Lwowie i konieczność zamykania wodociągów przez 16 godzin są skutkami uciekania wody przez liczne tysiące nieszczelnych, popsutych instalacji wodociągowych. Tu leży zło zasadnicze.

Wodociąg dobrostański obsłużyłby mieszkańców przez całą dobę, gdyby istniały wodomierze.

Kardynałnym zatem obowiązkiem Rady miejskiej i prezydenta Neumanna było w pierwszym rzędzie wprowadzić wodomierze, których zakup-

no kosztuje 375.000 zł., które mogły zapobiec marnowaniu wody i zamykania wodociągów, a potem budować rurociąg Szkło—Dobrostan, który kosztem 1.500.000 zł. da najwyżej 5.000 m. kub. wody.

Czulsze serce mieli rządcy miasta dla właścicieli realności, niż dla mieszkańców cierpiących na brak wody.

Ochrona ich interesów, chęć oszczędzenia im kłopotów w pilnowaniu instalacji wodociągowych u lokatorów i ewentualnego odpowiadania kieszonką za niedozór, były przyczyną, że p. prezydent miasta ignorował latami przestrogi fachowców, a uchwały komisji wodociągowej o konieczności natychmiastowego wprowadzenia wodomierzy, nie szły na plenium Rady.

Wina p. prezydenta leży więc w opóźnieniu wprowadzenia wodomierzy, co zdrowy rozum chłopski nakazywał przedewszystkiem uczynić. Budowa wodociągu ze Szkła do Dobrostan była potrzebną i pożyteczną, ale **nieprawdą** jest, że z chwilą jej ukończenia można będzie ludność przez 24 godzin zaopatrzyć w wodę. Takich wiadomości poważnej prasie w obronie złej gospodarki miejskiej nie wolno rozpowszechniać.

Życie przecież wnet wykaże nieprawdziwość obrony. I tem większe wywoła rozgoryczenie.

Rakiem toczącym gospodarke wodną są **zepsute instalacje**, a że tylko wodomierze są skutecznym środkiem, więc należy wszystko uczynić, by je można **jak najspieszniej zainstalować**. Nadto natychmiast trzeba przeprowadzić gruntowną rewizję instalacji i grzywnami dotkliwymi zmusić winowajców do szanowania wody — jako dobra publicznego.

Wykrętne i niesumienne — bo nieprawdziwe jest straszenie mieszkańców, że z chwilą wprowadzenia wodomierzy będą kupowali wodę na litry, gdyż ilość 50 litrów jest **aż nadto** dla każdego wystarczająca na domowe potrzeby.

Niechże więc publiczność nie wierzy pokatnym obrońcom złej magistrackiej gospodarki, niech się nie ludzi, że potrzebna skądinąd budowa wodociągu Szkło—Dobrostan pokryje zapotrzebowanie i niech się domaga dalej energicznie i konsekwentnie wprowadzenia wodomierzy, jako jedynej drogi prowadzącej skutecznie do otrzymywania wody przez 24 godzin na dobę.

Gnustaw.

Tydzień Czerwonego Krzyża.

Jedno z najsympatyczniejszych i najpoważniejszych Stowarzyszeń, które na całym świecie bez różnicy narodowości i wyznań, cieszy się uznaniem i olbrzymim poparciem, a u nas w Polsce ma specjalne znaczenie, obchodzić będzie, jak co roku, swój Tydzień, który ma przysporzyć funduszy na sprawienie wozów sanitarnych transportowych dla armji polskiej. Zagranicą setki tysięcy w każdym państwie należą do Czerwonego Krzyża i składają datki, w Polsce tem więcej powinno być zrozumienia dla tej akcji, która przecież obejmuje najbliższych nam ojców, mężów i braci.

Bohaterska armja nasza w obronie nas wszystkich ponosi najcięższe ofiary — niechże więc ci wszyscy, którzy do niej nie należą, starają się przysporzyć tej armji wszystkiego, czego ona potrzebuje. A potrzebuje obecnie bardzo dobrych wozów transportowych dla rannych i chorych w czasie wojny. Przecież nie dopuścimy do tego, by cierpiący żołnierze polski nie miał być czem transportowany do szpitali i przez to mariał. W dobrze zrozumiałym interesie własnym powinniśmy wyteńczyć wszystkie siły, aby Czerwonemu Krzyżowi przyjść z jak najwydatniejszą pomocą w jego pięknej akcji. To też w czasie trwania „Tygodnia Czerwonego Krzyża“, który rozpocznie się w przyszłą niedzielę, każdy obywatel Rzeczypospolitej Polskiej powinien składać datki, popierać przedsięwzięcia Towarzystwa i zapisywać się na członków. W tygodniu tym wszyscy bez wyjątku powinniśmy z wszystkich sił przyczyniać się do zebrania jak największego funduszu, który będzie użyty na sprzęt najpotrzebniejszy dla ukochanej armji.

A więc wszyscy staśmy do pracy dla dobra kraju i jego przyszłości.

Przeciw podwyżce taryf osobowych na kolejach.

Posel dr. Bartel na środowym posiedzeniu Sejmu złożył do łaski marszałkowskiej następujący wniosek:

„Racjonalny rozwój gospodarki kolejowej powinien się opierać na pełnej organizacji technicznej i administracyjnej przy uwzględnieniu stosunków gospodarczych w kraju i ekonomicznych stosunków ludności. Zamiast tego, rząd prowadzi politykę kolejową od wypadku do wypadku, z dnia na dzień, regulując gospodarkę budżetową jedynie dorywczą polityką taryfową. Przez postanowienie podwyższenia taryfy osobowej od 1 czerwca br. o 25%, rząd zaprzecza wielokrotnie składanym przez siebie oświadczeniom, że przedsięwzięcie kolei jest samowystarczalne. Podwyżka taryf w okresie przedwakacyjnym przy równoczesnej obniżce płac pracowników państwowych, odbija się w całej opinji ludzi żyjących z pracy rąk i mózgu, żywiołowym protestem.

Wobec powyższego, wniosek domaga się wezwania rządu do szczegółowego umotywowania zadecydowanej podwyżki taryfy osobowej od 1 czerwca 1925 r.“

Nietylko sama podwyżka, lecz także sposób przeprowadzenia jej przez ministra Tyszkę, wywołuje słuszne zdumienie i oburzenie. Minister Tyszka zaskoczył wszystkich i nie uważał za odpowiednie zasięgnięcie opinji kół sejmowych, izb handlowych i innych czynników zainteresowanych. P. Tyszka zlekceważył wszystkich i dokonał zamachu na najbiedniejszych. Ofiarą padną pasażerowie III. kl. — Biednemu zawsze wiatr w oczy!

BÓJKI W UNIWERSYTECIE WIEDEŃSKIM.

Wiedeń, 28 maja. Dziś przedpołudniem przyszło tu przed uniwersytetem do starć między studentami wszechniemieckim a socjalistycznymi tak, że musiała interweniować policja. Również przyszło do starć w instytucie anatomicznym i farmakologicznym. Policja aresztowała 30 osób. (PAT.)

Derby angielskie. W Derby angielskim (27 bm.) w Epsom „Panna“ przyszła o 8 długości przed „Sjonistą“, a ten ośtatni wyprzedził o dwie długości „Sirdara“. Należy dodać, że Derby rozgrywało się przy ulewnym deszczu. Król i królowa byli obecni na Derby.

—oxo—

HERBATA RIEDLA

KATASTROFA KOLEJOWA W BUŁGARJI.

Sofja, 28 maja. Pociąg pasażerski na linii Küstendil-Sofja wykołosił się koło stacji Górna-Bania. Wiele osób poniosło śmierć a około 40 jest rannych, z czego większość lekko. Tender i dwa wagony zostały zupełnie zdruzgotane. Katastrofę przypisują wielkiemu spadkowi terenu w tem miejscu. (AW.)

—oxo—

MIEDZYNARODOWY ZWIĄZEK POLICJI.

Warszawa, 28 maja. (Tel. wł.). (G.) Do Warszawy przybyła delegacja międzynarodowego Związku policji, posiadającego swą centralę w Budapeszcie. Delegacja przyjechała celem nawiązania kontaktu z policją polską i zaproszenia jej do międzynarodowego związku policji.

NOWY ROZKŁAD JAZDY NA KOLEJACH W AUSTRII.

Wiedeń, 28 maja. Zarząd kolei austriackich ogłosił letni rozkład jazdy, wedle którego czas trwania podróży między Wiedniem a Warszawą będzie skrócony o trzy godziny. (PAT.)

Firma

ANTONI HALSKI

Lwów, ul. Sobieskiego 3.

**obniżyła ceny wszystkich towarów
od 10 do 15 proc.**

POLECA: Nakrycia stołowe z alpaki i chińskiego srebra. — Naczynie emaliowane i aluminiowe. — Maszynki do gotowania naftowe i spirytusowe. — Rurki do włosów i maszynki do grzania rurek. — Szczyrki, nożyczki, brzytwy i aparaty do golenia. 1520

WALNE ZGROMADZENIE**Spółdzielni Produktów Młyńskich**

z ograniczoną odpow., we Lwowie ul. Rapaporta 1, odbędzie się dnia 12. czerwca 1925, o godzinie 4 popołudniu w lokalu Spółdzielni z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie zarządu i rady nadzorczej z czynności rachunków za rok 1924, oraz udzielenie tymże absolutorjum, oraz rozdział zysku.
- 2) Odczytanie sprawozdania rewizora z odbytej w dniu 12. grudnia 1924 rewizji z ramienia Powszechnego Związku we Lwowie.
- 3) Wnioski i interpelacje.

ZARZĄD.

Walne Zgromadzenie**Małopolskiej Spółdzielni Spożywczej**

z ograniczoną odpow. we Lwowie, ul. Kohnowska 1, odbędzie się dnia 12. czerwca 1925, o godz. 3 popoł. w lokalu Spółdzielni, z następnym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie zarządu i rady nadzorczej z czynności rachunków za rok 1924, udzielenie tymże absolutorjum, oraz rozdział zysku.
- 2) Odczytanie sprawozdania rewizora z odbytej w dniu 9. grudnia 1924 r. rewizji z ramienia Powszechnego Związku we Lwowie.
- 3) Wnioski i interpelacje.

1716

ZARZĄD

**NAJLEPSZY
PILZNER FLASZKOWY
ZDRÓJ „GAMBRINUS“**

Z Pierwszego Pilzneńskiego Browaru Akc. w Pilźnie

Każda flaszką PASTERYZOWANA, przez co pod gwarancją nie może ulec zepsuciu przez przeciąg kilku miesięcy. — Do nabycia we wszystkich lokalach uprawnionych do sprzedaży piwa flaszkowego, lub wprost od generalnych zastępców.

Ozyasz Wixel i Syn

Lwów, Bogusławskiego 9-11 Tel. 6.

Zamówienia na prowincję wykonuje się w skrzynkach patentowanych po 25 lub 50 flaszek. 1726

PILZNER FLASZKOWY PASTERYZOWANY.

Przeznaczenie. Nadesłaj charakter pisma swój lub zainteresowanej osoby, zakomunikuj mi rok, miesiąc urodz. Otrzymasz szczegółową analizę charakteru, określenie zalet, wad, zdolności przeznaczenie. Analizę wysyłam po otrzymaniu trzech złotych. Osobiście przyjmuję od 12-7. Protokoły, odezwy, podziękowania, najwybitniejszych osób stolicy. Warszawa, Psycho-Grafolog, Szyller-Szkołnik, Piękna 25—9

Do 300 złotych miesięcznie

łatwo zarabiać może każdy w swojej okolicy i zapewnić sobie stały dochód, sprzedając artykułów pierwszej potrzeby.

Instrukcje, wzory, cenniki i warunki wysyłamy niezwłocznie, po otrzymaniu w liście poleconym

jednego złotego

Adresować: **HANDLOWA CENTRALA ZAOPATRYWANIA**

Warszawa, ul. Długa Nr. 25 m. 30. 1697

Zastępcy na Małopolskę i Kresy: **W. DENKOWSKI i W. REPA**, Lwów Pańska 11 a. 1644

GASTON LEROUX.

Uczeń szatana.

(Tłum. N. S.)

W tej chwili opowiadanie starca przerwane zostało trzykrotnym pukaniem w drzwi zamku. Tak, w tym samym momencie, gdy „hrabia“ ze wzniesionymi ramionami, blade, wskrzeszał wspomnienia okropnej nocy, trzy silne uderzenia w drzwi sali wstrząsnęły nami do głębi i poderwały nas z siedzeń. „Hrabia“ umilkł, spojrzał na drzwi i oparł się o ścianę, aby nie upaść. A przed nami, drzwi wychodzące na dwór otworzyły się wolno same.

Zimno owiało nas z dworu i usłyszeliśmy szalone wycie wiatru. I wtedy dopiero ujrzelśmy człowieka, stojącego na progu. Wszedł spokojnie, i zamknął drzwi za sobą. Nie było widać jego twarzy, gdyż szeroki kapelusz wciśnięty miał aż na uszy. Długi, obszerny płaszcz, okrywał go od stóp do głowy. Przez długą chwilę milczeliśmy wszyscy. Wreszcie, nieznajomy zbliżył się i zdjąwszy kapelusz, ukazał nam twarzą a obojętną twarzą wieśniaka.

— Czy to ty pukałeś Wilhelmie? — spytał gospodarz, strając się opanować drżenie głosu.

— Tak, panie.

— Nie oczekiwałem cię już dziś... Czy drzwi nie były zamknięte? Zamknij je na klucz... Widziałeś notariusza?

— Tak, i nie chciałem trzymać przy sobie tak wielkiej sumy.

Zrozumieliśmy, że Wilhelm był intendentem „hrabiego“. Zbliżył się do stołu, i wyciągnawszy z woreczka ukrytego pod płaszczem plik papierów spojrzał na swego pana.

— No! Na co czekasz? — spytał tenże.

Wilhelm wskazał na nas.

— Ci panowie? To są moi przyjaciele.

Rządca okazał pewne zdziwienie. Widocznie nie przypuszczał, by pan jego mógł mieć przyjaciół. Wyjął jednak kopertę z kieszeni i zawartość jej wysypał na stół. Były to banknoty: dwanaście sztuk po tysiąc.

— Oto pieniądze za las — rzekł.

— Dobrze, Wilhelmie — odpowiedział „hrabia“ zbierając banknoty i chowając je do portfeliu. — Musisz być głodny: czy nocujesz dziś tutaj?

— Nie, panie, to niemożliwe... muszę iść do klucznika... Jutro o świcie mamy robotę... Ale pożywię się trochę.

— Idź do Marty, mój chłopcze, ona ci da co potrzeba.

A gdy intendent skierował się ku wyjściu, zawołał za nim:

— Zabierz twoje papiery...

— Dobrze!

I podczas gdy sługa, pochylony nad stołem, składał troskliwie papiery, „hrabia“ przeliczył raz jeszcze pieniądze i ulokował je w szerokim portfelu, który schował do kieszeni.

BĘDZIESZ WYGRYWAŁ!

Skoro tylko intendent zniknął za drzwiami, Makoko, którego niecierpliwość w czasie tej roz-

mowy objawiała się coraz wyraźniej, spytał pospiesznie:

— I cóż dalej?

— Dalej? — rzekł gospodarz, marszcząc brwi.

— Tak, cóż... szafa?

— Szafa?

— Tak, co było w szafie?

— Co było w szafie? Chcecie wiedzieć co było w szafie? A więc! powiem wam, Panowie, powiem wam co było w szafie... Było tam coś... co ujrzałem na własne oczy... tak jak was tu widzę... W głębi szafy były płomienne słowa... które przyniosły mi wielką nowinę!... w dwóch słowach: „Będziesz wygrywał!“

— Tak! w dwóch słowach został mój los przez szatana rozstrzygnięty! Miałem dowód oczywisty mojej z nim umowy, miałem cyrograf jego wypisany płomieniami słowami! „Będziesz wygrywał!“ Czyż nie wołałem go całą duszą, szczerze, całą potęgą mojej rozpacz, na ratunek? I przyszedł! Na Boga! Panowie! Szatan nie zwleka, gdy go dojdzie wołanie duszy ludzkiej! Jest to potężny pan, który drogo płaci okupione dusze! „Będziesz wygrywał!“ Nałogowemu graczowi obiecuje, że wygrywać będzie! W dwóch słowach daje mi bogactwo całego świata, daje mi fortunę!

(C. d. n.)